

de benytte disse Midler? — Iader os sætte os i deres Sted — til at skaffe sig den politiske Magt, som de ikke have, til at slaae en Streg over den Udelukkelse fra den active Statsborgerret, der er skeet ved Udkastet, og naar de gjøre det, og saa Sammenstødet skeer, hvem skal saa standse det? Der er blevet sagt, hvad der gjorde mig meget ondt, af den høitærede Premierminister, for hvem jeg nærer en saa høi Grad af Agtelse som Nogen, at jeg, eller Mænd af det Parti, til hvilket jeg hører, havde givet et Brægebillede af Udkastet. Dette har vistnok ikke været Nogens Hensigt. Derimod mener jeg, at den ærede Premierminister har fremsat et ikke rigtigt, tværtimod et vrangt Billede af den nuværende Tilstand. Jeg mener, at han gjorde det, da han, som jeg før omtalte, nævnedes Absolutismen; jeg mener, at han har gjort det i en endnu højere Grad, idet han gjorde de Ord til sine, som vare faldne paa et andet Sted, idet han erklærede, at „Tiderne ere farlige, det synes, at en europæisk Krisis nærmer sig, og jeg veed da ikke noget Sandere, end hvad der forleden blev udtalt i Landsthinget, at, naar en lille Stat staaer søndersplittet i sit Indre og har afgivet Vidnesbyrd om, at den ene repræsentative Forsamling ikke kan komme overeens med den anden og ikke med Regjeringen om Ordningen af de indre Forhold, saa er det let muligt, at en saadan Stat bliver udseet til Offer.“ Jeg tør sige, at dette for det Første ikke forholder sig saa; jeg troer virkelig, at Enhver, der har lagt Mærke til, hvad der nu skeer i Europa, vil være af den samme Mening som jeg, at, naar Bestemmelserne staae i Baaden for at forhindre en mægtigere Stat fra at blande sig i en mindres Forhold, fra at sønderlemme den, kan det ikke tænkes, at en Stat som Danmark, der ovenikøbet er udslyret med en saa fortrinlig Veliggenhed og vigtig i flere andre Henseender, skulde blive udseet til Offer. Det er ikke let muligt, det er umuligt. Jeg tør dernæst ogsaa påståa, at jeg aldrig har seet et Lands Premierminister i en indre Strid mellem Regjeringen og den repræsentative Forsamling bruge saadanne Udtryk, saa stærke Skrammebillede. Jeg troer, at, dersom de vare Andet end Ord, burde de have været

gjemte paa Havets Bund og aldrig komme for Dagens Lys. Jeg troer, at man da med Alvor burde ruste sig mod sliq Fare, men ikke lade det komme frem paa den Maade. Jeg troer derfor, at alle disse Billeder, der ere opstillede om, hvad der vil skee, dersom Rigsdagen nødtvungen maa sige Nei, ikke have noget Væsentligt at betyde. Jeg troer, at jeg har påvirket, hvad der vil blive Følgen deraf; den simple, ligefremme Følge vil blive den, at Bælgerne ville dømme over deres Repræsentanter, og at Repræsentanterne ville have at stemme efter deres Overbeviisning, men ingenlunde Absolutismen, eller, at det danske Monarchie — hvilket ogsaa meget stærkt blev fremhævet af en æret Rigsdagsmand, der sidder bagved mig (Ballentin) — af den Grund vilde blive søndersplittet og udseet til Offer.

Premierministeren: Jeg bad om Ordet, fordi den ærede Rigsdagsmand (Nimestad) har seet Uttringer fra mig mod ham personlig, som han, ved at see nærmere efter, vil finde slet ikke ere rettede imod ham. Det Æneste, som indeholdt en Hentydning til ham, angik hans Uttringer om Landsthingsudvalgets Betænkning.

Da jeg har begjæret Ordet, kan jeg med det Samme takke ham for hans Foredrag; thi det vil maaskee bevirke, at Flere atter gennemlæse, hvad jeg har sagt, og derved troer jeg vil ogsaa Opmærksomheden blive henledet paa de Uttringer af mig, som jeg efter min Overbeviisning troer endnu at burde kalde Sandheder.

S. Sage: Den næstsidste Taler (Nimestads) Uttringer gjøre det nødvendigt for mig at oplæse nogle Uttringer af den ærede Folkethingsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som jeg ikke oplæste i det forrige Møde. En æret Rigsdagsmand opfordrede mig vel da til at læse dem op; men da jeg ikke senere hørte nogen yderligere Opfordring dertil, skjøndt det jo vel er muligt, at en saadan kan være skeet, undlod jeg det. Den 23de Februar 1854 sagde den ærede Rigsdagsmand følgende: „I Fællestaten ligger vistnok Afgjørelsen af store politiske Spørgsmaal, men just, fordi det er de